

VPRAŠALI SMO

Anka Rudolf, avtorica nove knjige Čez drn in strn Za dobro zgodbo ni potreben velik dogodek

Na Planinski zvezi Slovenije so v prvem tednu julija gostili avtorje novih dragocenih knjižnih del. Med moškimi je v rdeči obleki sedela Anka Rudolf, ki živi in ustvarja v Idriji. Predstavila nam je knjigo Čez drn in strn, kjer je v osemnajstih pravljičah, pripovedkah in zgodbah opisala življenje na širšem idrijskem območju. Knjigo je ilustriral akademski slikar Jurij Pfeifer, prav tako Idrijčan, predgovor vanjo pa zapisal Franc Černigoj.

● V knjigi nastopi perkmandlc, je to idrijski škrt ali se tam skriva še kakšen?

Idrijčani mu rečejo perkmandlc, to je idrijski škrt, in »ko danes stikamo po globinah zemlje, mogoče po senčnih grapah ali sončnih obronkih, ga zaslutimo, nagajivež živi z nami«.

● Zgodbe se berejo kot pravljičice, plod vaše domišljije, vendar ...

... vse napisano je res.

● Vidi se, da radi živite in imate radi svoje delo. Od kod ljubezen do pisanja in pripovedovanja zgodb?

Zgodbe nastajajo same od sebe ob mojih poteh. Pravzaprav že vse življenje rastem z zgodbami. Tudi na hribovskih poteh. Se zdi,

da se kar same od sebe pišejo. In moje največje veselje je po tem, ko jih nekdo prebere. Da so srcu všeč.

Niste originalna Idrijčanka, a pečat mesta in ljudi se zdi zelo močan.

To mesto me je zelo zaznamovalo, pa ne le s svojo tehnično zgodovino, ampak ljudje sami, ki so morali v teh krajih živeti in preživeti. In ko so ženske čakale na svoje može, polne hrepenenja in stiske, se je zgodilo marsikaj, tudi žlikrofi in idrijske čipke ... Res je, ljudje, s katerimi sobivam, so me zaznamovali.

● V 18 zgodbah med drugim spoznamo, od

kod zaklad v Bogatinu, od kod Divje jezero, skrivnosti žlikrofov, kako je bilo v letu treh Matildinih kos ... Jezik je pravljičen, Franc Černigoj je lepo zapisal v predgovoru: »... stkan iz nesnovnih barv, elementarnih občutij in neizrekljivega«, kaj bi pa vi še dodali?

Presrečna sem, da živim v tem starem rudarskem mestu. Kot prava pohajčka in ljubiteljica narave v srcu shranjujem slike o tem, kar vidim in doživim. Sicer pa je nekdo nekoč rekel: Za dobro zgodbo ni potreben velik dogodek.